

פשיגרסקי משה

0014090

בן אברהם

נולד ב- 1918

התגייס לצה"ל ב- 1948

שרת בגדוד 24 חטיבת כרמלי

נפל ב- ג' סיוון תש"ח 10.6.1948

במערכה על סג'רה.

פשיגראסקי משה

בן אברהם. נולד בשנת 1918 בפולין. ובשנת 1935, בגיל 17, עלה לארץ. בוגר בית-ספר עממי בחוץ-לארץ, בעל גוף מפותח ושרירים חזקים. עבד בארץ כפועל-בנין, בעיקר כטפסן. התעניינותו העיקרית היתה בספורט. הצטיין בשחיה, באגרופנות וביחוד ברכיבה על אופנים. זכה בכמה פרסים בינלאומיים, אף שאף לצאת את הארץ ולהתמסר כולו לספורט הבינלאומי. בגלל נטיותיו הספורטיביות

לא הצטרף בזמנו ל"הגנה", אף לא התערה בארץ. ואולם עם התגייסותו לצה"ל נעשה לוחם מתוך הכרה. תכונותיו הספורטיביות עמדו לו להיות חייל טוב, והאידיאל הכלל-אנושי שלו — שחרור העמים המדוכאים באשר הם שם — היה לאחד עם האידיאל הלאומי של שחרור המולדת.

נפל בקרב על סג'רה ביום 10.6.1948. נקבר בעפולה ב-14.6.1948.

הנוף האנושי של החטיבה

הנוף האנושי של חטיבת גולני במלחמת העצמאות היה מגוון ורב-פנים. הוא מאפיין את "דור תש"ח" בארץ-ישראל של אותם הימים. מייסדי החטיבה, ראשוני לוחמיה ומפקדיה, היו אנשי ההתיישבות, עובדי-אדמה מן המושבה, המושב והקיבוץ של מרחבי הגליל והעמקים, ובתוכם שומרי מסורת לא מעטים. אליהם נוספו במרוצת חודשי לחימה ארוכים בני עיר רבים ואף עולים חדשים אנשי גח"ל ומח"ל. ראוי לציין, כי בימי תש"ח היו בחטיבת גולני בחורות רבות, אשר שירתו בכל היחידות בתפקידים שונים, ורבות מהן פעלו כקשריות או חובשות קרביות. כבר במלחמת העצמאות היתה חטיבת גולני כור היתוך לילידי הארץ ולבני העליות השונות. בסיכום המבוא שכתב נחום גולן לספר "אילן ושלה" נאמר: "...צמחנו בנוף הגלילי ובמישורי העמקים, ובמרחבי הנגב הרחב מאנפיקים - התבגרנו. ההתיישבות בעמקים ובגליל היא שנתנה לחטיבה את צביונה וחותרה המיוחד, וממנה ספגה את ערכיה, כי על כן היתה החטיבה כפרית ונאמנה לערכים שיוקה בגושי התיישבות אלה. ציינו אותה תכונותיו של עובדי-האדמה ויושבי-הכפר: עקשנות, צמדהות למשימה, שורשיות ושקט..."

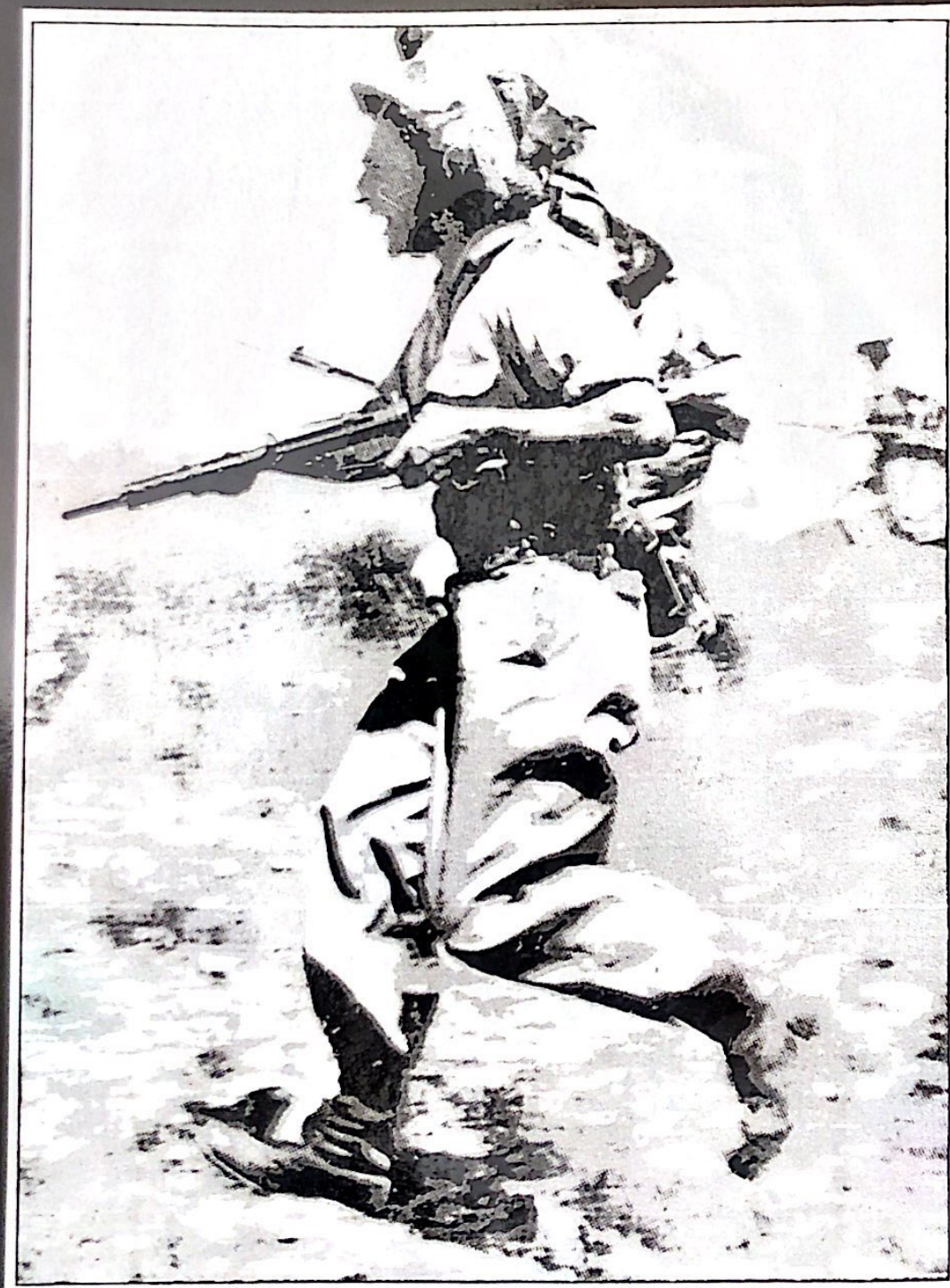
באימון ובשיגרה

ארוכה, עקובה מדם וקשה, היא "דרך הקרבות של החטיבה"; עשרות אתרי־קרב, מאות פעולות ומבצעים ואלף ומאה חללים; הם עדות נאמנה ומכאיבה למורשת־הקרב, להיסטוריה הצבאית, לפעילות המבצעית... ויחד עם זאת, רבים וטובים מבין רבבות יוצאי החטיבה, הזוכרים בנוסטלגיה ובאהבה את תקופת שרותם הסדיר, כלוחמים ומפקדים, לא התנסו בקרב, לא ידעו מלחמה! כל תקופת שרותם היתה ב"אימון ובשיגרה". לאלו שבסבב שנתי קבוע היו "עולים לקו" "יורדים לאימון", יוצאים ל"רגילה" ל"נופש" ול"תעסוקה"; לאלו שלא נטלו חלק בקרב, וגם לא עברו את הגבול באיזו חדירה או פשיטה, לא פגעו באויב, וגם לא חילצו חבר פצוע תחת אש, וגם לא קיבלו צל"ש וכל שרותם הצבאי היה מבט"ש לבט"ש, לכל אלו, הפרק הזה מוקדש...

רק תשאל, ותראה איך הם זוכרים, ואין זה משנה אם שרתו בחטיבה בשנות החמישים או בשנות השמונים; בימי תש"ח, "קדש", ששת הימים או יום הכיפורים; במלחמת ההתשה ובמרדפים, במבצע ליטאני או של"ג במלחמת לבנון או ב"שטחים"; אם תשאל ותבקש הם יספרו בהתלהבות ובשמץ געגועים על אותם הימים; על סיורי־בוקר, וה"סיור האלים", על התצפית והמארב, על נווטה־הלילה ושגרת המוצב... ויעלו על נס את החברות והאחות, ותחושת ההשתייכות והגאווה, בפלוגה, בגדוד, ובחטיבה! הם זוכרים היטב, כל דורות הלוחמים, את המ"פ המ"מ הסמל והרס"ד, את "המאהל" והשמירות, ההמתנה וה"שמועות", את הכוונות ואת ה"הקפצות" את המסדרים וה"יציאות"... כולם לקחו עמם עם כל הזכרונות את ה"קיטבק" הפק"ל והתד"ל, שק־שינה מדים ודרגות, אפוד־מגן, שש־בש, קסדה ואי־ספור חוויות... על כן ראוי לספר על אותם אלפי לוחמים, שלא חסכו זיעה וכל מאמץ, וחזרו רטובים, מריצת־לילה, ממסע ממטוח, מעשרות אימונים; אימון "יבש" ו"רטוב", אימון־הפרט, ואימון החטיבה; אימונים בהגנה, בהתקפה, בהבקעה ובכל צורות הלחימה; ביעד־מבוצר, בשטח בנוי, במדבר ובהר... אימון בנגב, בגליל או ברמה, אימון בשת"פ עם שריון, תותחנים או עם הנדסה... מעבר שדות־מוקשים ולחימה בתעלות, לחימה בצוות־קטן, בחוליה ועם כל הפלוגה... עם חגור־קל, מימיה ורימונים, או עם חגור מלא, "חגור פילים", וקפל"ד. עם שכפ"ץ ו"פאוצים" ומחסניות מלאות "נותבים"... עם נשק אישי; "עוזי", "סטן" "צ'כי", "אפ־אן" ו"גליל", עם מגל"ד, ומק"כ, "בווקה" ומא"ג, עם מרגמה... ועם כל שאר אמצעי־הלחימה... כי להיות ב"גולני" פרושו להתאמן עם כל הנשמה, ולשאת בגאווה את ה"כומתה החומה"...

להיות ב"גולני" פרושו להיות נהג או טבח או פקידה, בסיירת ב"עורב" בפלוגת־הקשר, פלוגת ההנדסה, או ב"מפקדה"; להיות ב"גולני" פרושו להיות חובש, אפסנאי, ש.ג. או קשר, להפעיל אמל"ח מתוחכם ולעשות "עבודות רס"ר"... להיות בגולני פרושו לרוץ כמו מטורף, עם חגור־מלא וכובע פלדה, ב"יום ספורט", או במסע, ל"הכרת החגור" ו/או ל"קבלת הכומתה"... להיות בגולני פרושו גם לעמוד דום כמו חיל, כמו קצין כמו לוחם בכל המסדרים, ב"מסדר בוקר" וב"מסדר השכמה", במסדר־המפקד, ובמסדר יציאה; טקס ההשבעה, וטקס קבלת הכומתה, טקס סיום קורס מכי"ם או קצינים, ומסדר־סיום של תקופת האימונים, וטקס זכרון שנתי לכל החללים... להיות ב"גולני" זו אכו חוויה. חוויה אמיתית של "אימו ושיגרה"...

חייל בתש"ח

רקע לקרב

אל : גולני
מאת : דרור

— — — ביום ששי, 11.6.48, בשעה 09.15 נתגלתה תנועה מכוננית רבות הבאות מצד עילבון ומד נצרת. המכוניות (4—5 עשרות) הגיעו לקרבת המסכנה וכן עד טורען. מאות ערבים ירדו מהן והחלו לנוע במקביל לכביש לכיוון גבעות סגירה הצפוניות. לפקודתי נמצאו בכל האיזור 8 מחלקות לא שלימות. הזעקתי את כל הכוחות הרורביים אל "החזה". פקודת-כוננות נשלחה למטה-האיזור ולמשלטים. בשעה 09.30 יצאה מחלקה מתגבורת "כרמלי" לתפוס את משלט מס' 3. הוא "גבעת-טורען".

האויב התחיל להתקדם לעבר הגבעות הצפוניות בחיפוי של אש מרגמות ותותחים המרעישים את המשלטים התפוסים על-ידי אנשי. מחלקת "כרמלי" נפגשה עם האויב על המשלט שאותו הוצרכה להחזיק. על הגבעה ניטש קרב קצר בטוח של 100 מ'. שקאהרו נסוגו שני הכוחות. כל אחד לעברו. כעבור דקות מספר תפס האויב את המשלט מחדש בכוח מוגבר משלט מס' 4 — באוכף שבין "גבעת-טורען" למדרון המשלט-המערבי (משלט מס' 5). שהוחזק ע"י מחלקת חי"ש-נפתי. הודיע על אויב הנמצא בטוח 500 מ' ממערב לו. מיד נשלחה למשלט זה מרגמה רורבית בת "2. מכונת-יריה. שנמצאה במשלט הצפוני (משלט מס' 1) הועברה מיד ל"חזה" והחלה לכסות באש את "גבעת-טורען" שנתפסה ע"י האויב. אף מרגמת "3 התלה בהפגזות המשלט ההוא.

הלחץ על המשלטים הלך וגבר. המחלקה השניה מ"כרמלי" נמצאה במורד הצפוני של "משלט-המשטרה" (משלט מס. 2) וניסתה לחסום ממנו באש את תנועת-האויב על הכביש. המחלקה נמצאה בשדה-אש פתוח לאויב משלושה עברים ולא יכלה, על-כן, לסגת ולתפוס עמדות נוחות יותר להתגוננות. אבידותיה של מחלקה זו רבו מרגע לרגע. 2 כיתות מאנשי "ברק" נשלחו לעזרתם. אלא שלא יכלו להתקרב למשלט-המשטרה מחמת אש-האויב. והחלו לסגת בחזרה. משראו זאת אנשי המשלט. החלו לסגת גם הם. אך באי-סדר ובחסר-זהירות (מפקד-המחלקה ושני המ"כים נפגעו עוד קודם לכן). וכתוצאה מכך נפגעו אנשים נוספים מהם. המחלקה שהחזיקה ב"אוכף" (משלט מס' 4) נלחצה ע"י האויב שעלה ממזרח ותפס עוד קודם לכן את "גבעת-טורען". וע"י כוח שתקפם ממערבם — מן השביל המוליך לסגירה מכיוון טורען. המחלקה החלה לסגת. לאחר ששנים נהרגו מתוכה וכמה נפצעו (ביניהם שני מ"כים). 15 דקות אח"כ נסוגה גם מחלקת "דרור". שהחזיקה במדרון של המשלט-המערבי (משלט מס' 5). לא ניתן לרכז את הנסוגים; אירעו בתוכם מקרי-הלם רבים. ורוח-האנשים ירדה כמעט לחלוטין, וברובם התפזרו בין בתי-המושבה. מכונת-היריה המשיכו לרתק את גבעת-טורען ולאחר הנסיגה מן האוכף והמדרון שבקרבתה. גם את המשלטים שעזבנו. ועצרו את האויב מלהמשיך ולהתקדם. בשעה מאוחרת יותר נעזב גם המשלט המערבי (משלט מס' 6). והאויב החל להסתנן אל בין בתי סגירה הערבית. המערך המערבי, המגן על המושבה. התבסס מזמן זה על "החזה". והוחזק ע"י הנסוגים שלא נפלו ברוחם.

אחרי-הצהרים פרצו 5 משוריני-אויב ו-3 זחלים לאורך הכביש הראשי והחלו לתמרן ממזרח למושבה. 2 פיאטים שהגיעו בתגבורת. שהוכנסה למושבה במשורינים עוד קודם לכן. נשלחו לקדם את השריון המתקרב. בקבוקי-מולוטוב חולקו בין אנשי העמדות הקרובות לכביש. אלא שלכלל פעולה לא הגיעה. כיון ששריוני-האויב לא ניסו מאז להתקדם עוד ובשעה מאוחרת אף נסוגו.

פינוי הפצועים מן המושבה נעשה בעזרת משורינים. שפרצו את דרכם משער-המושבה. כשהם נצלפים באש שריוני האויב הניתכת עליהם מסירת-אל-עגל/השלוחה

הדומיננט-מערבית של רכסי-לוביה, בדרכם חזרה הביאו המשוריינים תגבורת קטנה באצנים וכן כלי נשק מעטים, שנלקטו ממקומות שונים, ותוספת תחמושת מכונת-יריה נוספת שהגיעה עם התגבורת, החליפה מיד את ה"שורצלוחה" שהיתה מוצבת בחוה, שהפסיקה מלפעול עוד מקודם לכך. כיתת-התגבורת הוצבה בפתחה המערבי של המושבה, בין הויתים שבקרבת בית-הספר, עלימנת שתחסום את תנועת-האויב המנסה להתקדם מעבר סגרה הערבית, 2 כיתות מרזבת "דרור" שנמצאה במושבה, הוצבו בין המשלט הצפוני (משלט מס' 1) ובין החוה, כדי לסתום פירצה שבמערך הצפוני.

חלה הפוגה קלה בהפגזות-האויב משעה שיחידותיו הרגליות, תפסו את המשלטים הנטושים, ולאחר-ההוא החל האויב לטוח שוב את מרגמותיו ותותחיו ולהרעיש את המרשבה וביחוד את החוה. אחד הפגזים חדר דרך חלון תחנת העזרה-הראשונה, שנמצאה באחד מבתי-המושבה; הרופא-החטיבתי, ד"ר ישעיהו מוריס, שטיפל אותה שעה בפצועים נהרג, ואחרים נפצעו בקרבתו, תוך כדי כך אותרו עמדות מרגמות האויב מאחורי המדרון הצפוני של "גבעת-טורען", ומיד כוונה לשם אש-מרגמות ומכונות-יריה, — פעולה ששיתקה לזמן מה את הפגזות מרגמותיו של האויב, בינתים החלו קבוצות-אויב קטנות להסתגן מסברה הערבית לעבר המשלט-הדרומי (משלט מס' 7). מגיני-המשלט הניחו להם להתקרב עד טוח קרוב והתפתח קרב-רימונים, שאחריו חזר האויב ונסוג לכפר.

מאותה שעה פסקה פעילות כוחות הרגלים של האויב, על אף נסיגתם של כוחותינו נראה היה, כי גרמו לאויב אבידות כבדות, ואף הוא הגיע לאפיסת-כוחות, ואלו קצבי ההרעשות וההפגזות גבר והלך, כתוצאה מכך נפגעו חטיי-הטלפון בין המשלטים למטה והקשר נותק, פגז אחד פגע בעמדות הכיתה, שהיתה מוצבת בקרבת בנין בית-הספר ו-3 בחורים נפגעו. המשלטים הוחזקו בכוחות דלילים למדי, תגבורת נוספת לא הגיעה — ואת האנשים, שנסוגו אל המושבה פנימה, אי-אפשר היה לרכז, בקושי הוצאה, עם לילה מחלקה נוספת כדי להחליף את היחידה המחזיקה במשלט הצפוני.

בלילה הודש הקשר הטלפוני עם המשלטים, הפצועים הובלו לכדורי ומשם לבית-החולים בעפולה, רבים מן הנפגעים היו מקלענים, — ועל-כן אומנו בלילה לוחמים אתרים לתפקיד זה. אספקה הועלתה למשלטים, ואנשי המוצבים אורגנו להגנה-היקפית, לאחר מכן פתחנו בהרעשת מרגמות על משלטי-האויב, ואחריה יצא פטרול לסייר את שטח-ההפקר הצפוני ומצא שם את משלטי האויב ריקים, עם שחר נשלח משודין לאסוף את ההרוגים מדרך-הנסיגה שליד "גבעת-טורען".

שעות הבוקר הראשונות של השבת, 12.6.48, היו שקטות, סברנו שהאויב החליט לכבד את הפקודה להפסקת-אש; אלא שבשעה 10.00 תפס האויב שוב את גבעת-טורען ולא הניח לאנשינו לאסוף את ההרוגים מן השטח, בשעה 14.15 פתח האויב בהרעשה ממרגמה קלה, עמדת המרגמה איתרה, ואש מכ"י שלנו ומספר פגזי "3" שתקתה חילופי-יריות קלים נמשכו לסירוגין עד הערב.

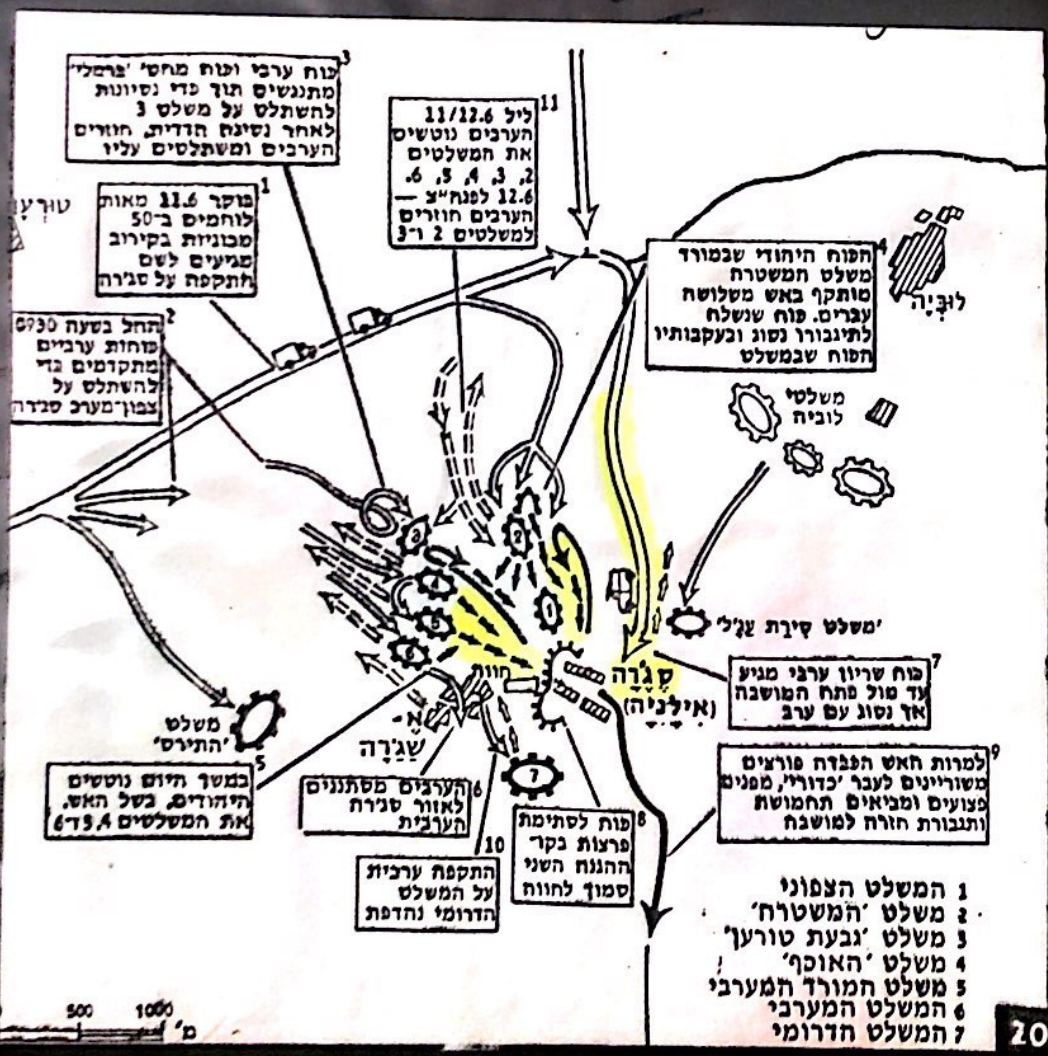
בלילה יצאה כיתה מוגברת לסרוק את סגרה הערבית, הגיעה עד המשלט-המערבי ומצאתו ריק, היחידה נאחזה במשלט.

ביום ראשון, 13.6.48, לא נזרו כל יריות, אנשי האויב נעו על המשלטים בגלוי, ה-הפוגה נשתררה למעשה. — — —

(חתום)

מפקד-המזרח

לא ידע היישוב בארץ ולא כלום על עמידתה של סג'רה במשך חודשי המלחמה הראשונים. הדי העמידה המפרכת, היומומית והמשעממת לא נשמע בקצווי הארץ. רק כעת, כשסג'רה נהפכה למבצר הגליל התחתון, והתישה את קאווקג'י במידה שלא יכול עוד להתאושש ממנה, תמה היישוב על סוד עמידת הגבורה של סג'רה. אבל ההתגוששות על סג'רה לא התחילה בתשיעי לחדש יולי 1948, אלא מהתחלת הקרבות בגליל התחתון. רשימה ארוכה של התנגשויות, החל מההתקפה על עין-מהל וכלה בכיבוש סג'רה הערבית, נצטברה במשך חודשי המלחמה. אדמת הגליל התחתון הספיקה לספוג הרבה דמים של צעירי הגדוד עד אשר בא הנצחון בשערי סג'רה. כל ההתמודדויות ברחבי הגליל התחתון נעו על ציר אחד: סג'רה. מה שזרע גדוד 12 בדמעה, קצר ברינה. קאווקג'י נוגף למרגלות סג'רה, ושערי הגליל התחתון נפתחו לפני הגדוד. אימת כוחותינו נפלה על הסביבה. התחילו לנהור שליחים מהכפרים הערביים עם דגלים לבנים ומבקשים כניעה. כפר דבוריה נכנע. הכפרים טורעאן ועין-מהל נכנעו. עמק בית נטופה נכנע. וברחו על נפשם אלה שידעו את הגורל המר שמחכה להם. כל מי שידו גואלה בדם יהודי נס ונמלט אל ערי הצפון.

אם יש חיבה בעולם
הרי שכולה שלך...
אם יש תקוה בעולם
היא ניתנת לך...
אם יש אהבה בעולם
היא מוקדשת לך...
אם יש נצח בעולם
הוא לך - בתקוה...

ת.נ.צ.ב.ה.
פשיגרסקי משה
1918-1948

סגרה

פשיגורסקי מ. נורטמן ש. ישראלי דב.
 ליבוביץ מ. א. יורליך יוסף יחיאלי צבי
 יעקב משה נדלר א. לובוסקי יעקב
 גנצורסקי י. ש. פונקס זישה פיליפונסקי פ.
 סימונס חיים קרודו יצחק פינקוביץ א.
 חמילבסקי יעקב בירנברג בן-ציון

10.6.48

נחיבי מתניה נוריס ישעיהו ליכטר דיכרד ראב שמעון

11.6.48

דושניצקי צבי

13.6.48

שוק מרסל

15.6.48

9.7.48

כהן נחמן צ. ליכטנשטיין אפרים וולק מרס

10.7.48

גורביץ שלמה בלומנזון נ. בושרי שלום קלינגר יעקב פלונסקי מ. שטרן שמעון וילינג דוד

11.7.48

אנדרון מאיר מזרחי ז. יורדן פריץ שטיינברג פירסט יואל

12.7.48

לפסקר א. ל. יעקב משה וולף צבי נבאז אברהם מאירוב גור

14.7.48

לחובסקי זאב

מחלקה 5
 מפקד מחלקה סיכלסון סטאלד אמאל
 סגן מתי מוזי

כחול 1
 לוי י. בן א. אלט
 אלבג ש.
 אטנר ש. זוכנול
 בלוטרוזין ה. אלט
 גוטסמן ה. אלט
 היפמן א. נפער
 אטל מ. ש.
 סובל א. אלט
 פשיגורסקי מ.
 יחיאלי צבי
 שטרנר א. אלט

כחה 2
 גלזר מ. ש.
 הופמן ש.
 כן דיין ר.
 גוצרסקי י.
 הורדי ד. אלט
 טביב ע. אלט
 נחום א. ש.
 נוימן ש. אלט
 ענף ש. אלט
 בלסברג י. אלט
 סאיג ר. אלט
 סוזלי נ. אלט

כחה 3
 חמילבסקי י.
 ווכסל ז. אלט
 אש י. אלט
 רוח א. אלט
 אסקר מ. אלט
 קלוש י. אלט
 בן בסת מ. אלט
 סוליצר י. ש.
 פולק מ. בן א. אלט
 דהן נ.

ע"פ ספר
טורין חבור סכרי"ח
1220.000

חריט סאורף.

חזו"ב: בכפר לוביה סוגה כסח סאור לוחסי"ם.

חזו"ב: סאורף לוחסי"ם. צינור לוחסי"ם. סאור סקלטי"ם וסחי סכונות.

במסקנת סאורף סכונות ו"ם בחוכת סחלקת חיל רגלי"ם. חבבורות

עלולות לחגי"ע סאורף, כפר קנה, ע"פ סחל וסאור"ינת. וכן סכונות

סאורף בע"פ סאורף סאורף. לפי הידיעות אין ברשות סאורף

סאורף וכן כן. אין ברשות סאורף. חוסכי לוביה נחסי"ם

ללוחסי"ם סובי"ם עם כ"י י"ס לחסוב כ"י עם זועועו ע"י סאורף

סאורף ונמצי"ם בפחד ספני חקפת עלי"ם.

כוחו"ב: סחלקות סאורף דרנ"ג. סחלקות סאורף ברק. ציודם לפי

סאורף נשק ספיי"ע 4 סכונות, 4 סאורף ס, צנת חוחסי"ם.

סאורף סאורף לוחסי"ם סאורף ס סאורף.

חוסרי"ם: לכבוק סח סאורף ולחוסרי"ם, לחת סח סאורף סאורף להנזעת.

כסיו"ע סאורף ס, סאורף וסאורף. סאורף סחלקות חיל

חיל חרגלי"ם. בצורף 2 סכונות ו"ם סאורף, סח סאורף סאורף

לכפר. 2 סאורף סאורף סאורף סאורף סאורף סאורף

(סאורף סאורף סאורף). סאורף סאורף סאורף סאורף סאורף

סאורף. סאורף לוביה סאורף סאורף סאורף סאורף סאורף

סאורף סאורף סאורף סאורף סאורף סאורף סאורף

סאורף סאורף סאורף סאורף סאורף סאורף סאורף

סאורף סאורף סאורף סאורף סאורף סאורף סאורף

סאורף סאורף סאורף סאורף סאורף סאורף סאורף

סאורף סאורף סאורף סאורף סאורף סאורף סאורף

סאורף סאורף סאורף סאורף סאורף סאורף סאורף

סאורף סאורף סאורף סאורף סאורף סאורף סאורף

סאורף סאורף סאורף סאורף סאורף סאורף סאורף

סאורף סאורף סאורף סאורף סאורף סאורף סאורף

סאורף סאורף סאורף סאורף סאורף סאורף סאורף

סאורף סאורף סאורף סאורף סאורף סאורף סאורף

סאורף סאורף סאורף סאורף סאורף סאורף סאורף

סאורף סאורף סאורף סאורף סאורף סאורף סאורף

סאורף סאורף סאורף סאורף סאורף סאורף סאורף

סאורף סאורף סאורף סאורף סאורף סאורף סאורף

סאורף סאורף סאורף סאורף סאורף סאורף סאורף

סאורף סאורף סאורף סאורף סאורף סאורף סאורף

סאורף סאורף סאורף סאורף סאורף סאורף סאורף

סאורף סאורף סאורף סאורף סאורף סאורף סאורף

סאורף סאורף סאורף סאורף סאורף סאורף סאורף

סאורף סאורף סאורף סאורף סאורף סאורף סאורף

כותבים לזיכרו

משה פרידמאן
ילדו הראשון, לאביו ד"ר משה פרידמאן
ה' 1938 י"ג כסלו תר"ץ

פרידמאן ופרידמאן
אחיו
הוא נשוא אה הד"ר
ההבדל בין השניים
הוא הפינג פיקי דאגל
דאגל ודאגל ילידי
כל בני המשפחה וסוף דאגל
היה דאגל דאגל ודאגל
הוא דאגל דאגל דאגל

ד"ר משה פרידמאן
מחבר
ת"ת 1989

פשיגראסקי משה ז"ל

"יהי זכרו ברוך"

אומרים שברחים

הם סימן ליופי וחן

והדך

אלא למה אצלך

הם נראים לי תמיד

עצובים

ושקטים

ושוקטים...